

beskedenhed bede hr. Holger K. Nielsen komme op og give tilsagn om, at på det punkt kan vi i hvert fald arbejde sammen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå, at hr. Holger K. Nielsen har prioriteret sin tale således, at EU-debatten skal komme på baggrund af vores spørgsmål i de korte bemærkninger. Derfor vil jeg gerne – for at give hr. Holger K. Nielsen lejlighed til at besvare det spørgsmål, jeg stillede før – gentage mit spørgsmål om, hvordan SF vil sikre, at regeringens forslag til regeringskonferencen om at indføre flertalsafgørelser ved indførelse af miljøafgifter ikke kan misbruges til generelle EU-vedtagelser omkring skattepolitik.

For sagen er jo i sin enkelhed, at regeringens forslag ikke indeholder nogen form for afgrænsning af, hvad der er miljøafgifter, og hvad der er fiskale afgifter. Her er et hovedproblem, og det er velkendt, at problemet er her. Sagen er bare, at hverken regeringen eller dens støtteparti i den her sag, SF, er kommet med noget som helst bud på, hvordan man undgår, at forslaget bliver misbrugt til at indføre generelle EU-vedtagelser om skattepolitik og ikke kun miljøpolitik.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil godt sige til dem, der er så ophidset over, at jeg ikke nævnte EU, at jeg har kun en talletid på 20 minutter, og jeg blev stoppet før af formanden under besvarelsen af spørgsmålene fra hr. Keld Albrechtsen og hr. Kristian Thulesen Dahl, men jeg er glad for, at jeg får mulighed for det nu.

Omkring spørgsmålet om miljøafgifter er det sådan, at det kan gennemføres gennem en positivliste, og det er det, vi vil arbejde på. Jeg er fuldstændig enig i, at der er et problem, hvis der sker et skred fra grønne afgifter til egentlig skattepolitik, men det kan undgås, ved at man indfører en positivliste, hvor man siger, at de her afgifter kan man gå ind for.

Om fiflerierne vil jeg godt sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi er imod, at der bliver fiflet med EU-politikken. Vi har sagt gang på gang til regeringen, og jeg sagde det under min store EU-tale her i foråret, at hvis man vil have forbeholdene væk, skal man sige det direkte. Det med, at man undergraver undtagelserne bagom ryggen på Folketinget og befolkningen, vil vi ikke være med til. Der skal være ærlig snak i den danske Europadebat.

Så går det mere konkrete spørgsmål på Europaudvalgets indflydelse. Jeg har forstået, at der er lavet en beretning i udvalget, og jeg har også forstået det sådan, at der ikke er tale om, at regeringen bare forhandler fuldstændig på må og få, og at der er tale om, at man har mandat, at man skal gå tilbage til udvalget, før man kan gå ned og forhandle.

Hvor detaljeret det skal være, kan man diskutere, men for det første er jeg helt sikker på, at der vil være kontrol fra det danske Europaudvalg. For det andet er jeg ikke sikker på, i det omfang der bliver lavet fiflerier, at de procedurer vil ændre særlig meget på det. Så i stedet for at snakke procedurer synes jeg, vi skal snakke om, hvordan vi i fællesskab får skabt en ordentlig europæisk vision, hvordan vi i fællesskab kan undgå de her fiflerier. Hvordan vi i fællesskab kan arbejde for at få en ærlig diskussion af Danmarks placering i det europæiske samarbejde.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke statsministeren for en handlekraftig åbningstale.

Problemerne, danske som internationale, blev listet op og løsningerne anvist. Ikke så mange dikkedarer. Her er vores dagsorden. Regeringen er i arbejdstøjet.

En tale, som måske scorede højere på den tekniske end på den kunstneriske værdi, men som først og fremmest var godt gediget håndværk. Det var kontant afregning omkring konkrete problemer. Det har vi det godt med i Det Radikale Venstre.

Statsministeren har med åbningstalen sat en omfattende dagsorden for det kommende års politiske arbejde. Vi skulle gerne nå det hele, men vi er også nødt til at prioritere. Ikke alt er lige vigtigt.

Når etniske udrensninger smadrer tilværelsen for hundredtusinder af familier i Eksjugoslavien, når vanvittige krigshandlinger i Tjetjenien ødelægger tilværelsen for tjettejere og russere på stedet og truer Rusland med politisk opløsning, når den israelske regerings manglende efterlevelse af Osloaftalernes ånd og bogstav truer fredsprocessen mellem jøder og palæstinsere, så går det op for én, at det ikke nødvendigvis er vore hjemlige danske problemer, som bør have førsteprioritet.

Øverst på Det Radikale Venstres dagsorden står der ét ord: Europa. Intet er efter vores opfattelse vigtigere i det kommende år end